

متن پرسش

با سلام و عرض ادب محضر استاد طاهرزاده استاد . در مورد سوال شماره ۲۵۳۸ فکر کنم سوال من وضعی داشت که بیان می کند من نمی خواهم دو شخص را با هم مقایسه کنم یعنی شخصی که گناه نکرده و شخصی که گناهِش تبدیل به حسنه شده است بلکه منظورم یک شخص است در مقابل یک موقعیت گناه مشخص. بدین صورت که اگر من نوعی برگناهی صبر کردم و انجام ندادم یک حسنه ای برایم هست و اگر صبر نکردم و همان گناه مشخص را انجام دادم و با توبه و عمل صالح تبدیل به حسنه شد هم حسنه ای برایم هست. به نظر می رسد نور عمل گناه نکردن بالاتر است از نور عمل تبدیل شده به حسنه باشد و اگر من نوعی بر همان گناه صبر می کردم درجه عملم بالاتر بود . یک دلیل منطقی مهم این است که به نظر می رسد عمل تبدیل به حسنه شده هر چه هم مقام به شخص بدهد مانند عمل گناه نکردن نیست چون این حسنه از جنس عصمت نیست نکنه مهم دیگر همان روایت است که به نظرم روشن کننده این مساله است . که اگر کسی توانست بر معصیت خدا صبر کند ۹۰۰ درجه به او می دهند که هر درجه از عمق زمین تا فوق عرش است آیا اگر کسی گناهِش تبدیل به حسنه شد همان ۹۰۰ درجه دارد؟ در قیامت مومن حسرت نمی خورد که ای کاش برگناه صبر می کردم تا درجه ام بالاتر بود؟ آیا حر عزیز که گناهِش تبدیل به حسنه شده است اگر آن گناهان را انجام نمی داد درجه اش بالاتر نمی شد ؟ آیا طبق قران که بهشت هم درجانی دارد اگر شخص بر گناه صبر می کرد درجه اش در بهشت بالاتر نمی شد؟ مگر خداوند نفرمود کسی که تقوا داشته باشد نزد من گرامی تر است آیا در قیامت کسی که گناهِش تبدیل به حسنه شده نمی گوید کاش گناه نمی کردم تا نزد خدا گرامی تر بودم ؟ در پایان تاکید می کنم سوال من در مورد درجه عمل است و همچنین یک شخص مشخص در مورد یک موقعیت گناه مشخص با تشکر و معذرت فراوان

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: آدم حسابی! اگر گناه نکرده‌ای که خوشا به حالت و اگر هم گناه کرده‌ای و توبه کرده‌ای که امید داشته باش خداوند آن سیئات را تبدیل به حسنه کند دیگر دنبال چه هستی؟ بیخودی خود را معطل هیچی کرده‌اید. به جای ماندن در این موضوعات سعی بفرمایید در معارف الهی و تدبّر در آیات و روایات خود را فربه و سرزنده کنید. موفق باشید